

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 47

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΞΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΞΑ" δεῖν νὰ διευθύνεται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOUREMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

19, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΤΟ ΠΕΡΔΙΚΟΠΑΝΝΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Κυρά Ἀγγλίχ.

Συγχώρησέν μοι ἂν θέλῃς, καὶ ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ θελῇς, καὶ ἂν δὲν θέλῃς ἀδιάφορον, νὰ μὴ πιστεύω πλέον μ' ὅσας φωνὰς καὶ ἂν βάλῃς εἰς τὸ ἔξῃς ἐναντίον πάσης βαρβαρίου διαχειρίσεως, ἢ διοικήσεως, ἢ Κυβερνήσεως, μ' ὅσας προστασίας καὶ ἂν κάμῃς διὰ λόγων μόνον πρὸς λαοὺς δούλους, μ' ὅσας διαμαρτυρίας καὶ παρατηρήσεις ἂν ἐνεργήσῃς ἐναντίον καταχρήσεων ὑπαλλήλων βαρβαρίου Κυβερνήσεως, ὅτι πράγματι μεριμνᾷς διὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας λαοὺς, καὶ ὅτι αἱ φωναὶ σου πρὸς τοῦτο εἶνε εὐλογηταί. "Ὁχι! ὁ δὲν ὁ ὄρυβος, τὸν ὁποῖον κάμνεις εἰς τοιαύτας περιστάσεις, γίνεται χάριν σκοπῶν μεγάλων, χάριν ἰδιοτελείας, χάριν συμφερόντων, καὶ τίποτε παρὰ ἄνω.

Οἱ κυνηγοὶ τῆς Κύπρου συνειθίζουσιν κάποτε, διὰ νὰ κυνηγήσουν περισσότερα περδίκια, νὰ στήνουν τεντωμένον ἐπάνω εἰς δύο ξύλα ἓν εἶδος παννίου φέροντος σταυροειδῶς γραμμὰς μαύρας καὶ λευκὰς μένον, τὸ ὅποιον κινεῖν ἐπίτηδες ἀπέναντι ἀγέλης περδικίων, ἡ δὲ ἀγέλης αὕτη προξενεῖ ὥς ἐκ τῶν σταυροειδῶν γραμμῶν ἓν εἶδος ἡλεκτρισμοῦ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν περδικίων αἱ ὁποῖαι ἔστιν αἰσχυρδραμικεῖς βλέπουσαι τὸ παννί, τὸ ὅποιον ὁ κυνηγὸς κρατῶν ὀπισθεν καὶ κινῶν αὐτὸ πλησιάζει βαθμηδὸν εἰς αὐτὰς, καὶ οὕτω δι' ὁπῆς ἦν ἔχει ἐν τῷ μέ-

σῳ τὸ παννί, πυροβολεῖ κατ' αὐτῶν καὶ τὰς φονεύει· τί ξεύρουσι αἱ πτωχαὶ περδίκιες τί ἔχει ἴσως ἀπὸ τὸ παννί· τὸ παννὶ τοῦτο τὸ ὀνομάζομεν «περδικοπάννι» καὶ ὑφαίνεται εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐννοεῖται, καὶ μαλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν· μήπως νομίσῃς ὅτι τὸ ὑφαίνουσιν ἐδῶ καὶ προσθέσῃς καὶ διὰ τοῦτο ἰδιαίτερον φόρον. Λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον:

Αὕτη ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν προσπαθεῖς νὰ δείξῃς ὑπὲρ τῶν λαῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι στεναρίζουσιν ὑπὸ ζυγὸν βαρβαρικὸν καὶ ἐκείνος ὅλος ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ἔθνη, θόρυβος, εἶνε τὸ περδικοπάννι τὸ ὅποιον ἐντέχνως σείεις· ὁ δυστυχὴς λαὸς ὁ καταπεπονημένος ὑπὸ τὸ δυσβάττακτον βάρος τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ εἶνε αἱ περδίκιες· ἡ συμπάθεια τὴν ὁποίαν αὐτὸς αἰσθάνεται πρὸς σέ, ἡ ὁποία τόσο ἐὺγενῶς καὶ αὐτόκλητος παρουσιάσῃς προτάτις τοῦ, εἶνε ὁ ἡλεκτρισμὸς ὁ ὁποῖος σύρει πρὸς τὸ παννὶ τὰ βλέμματα τῶν περδικίων· τὴν τρύπαν, τὸν κυνηγὸν καὶ τὸ πυρόβολον σκέψου τα σὺ ποῖα εἶνε, καὶ ἂν δὲν τὰ εὕρῃς, ἐρώτα με καὶ δὲν θ' ἀργήσω νὰ σοὶ εἰπῶ δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν ὧν περιβέβλημαι, ὅτι κυνηγὸς εἶσαι σὺ, ἂν εὐχεσθῇς, πυρόβολον ἢ ἀναληγισίαν σου πρὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ λαοῦ, καὶ τρύπα δι' ἧς τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ διέρχεται, οἱ ὀρχόμενοι φόροι. Ποῦ νὰ ξεύρουσι οἱ δυστυχεῖς λαοὶ τί ὑπάρχει ὀπισθεν τοῦ περδικοπάννι οὐ.

Ἡ τρύπα ὅμως τοῦ περδικοπαννίου εἶνε διὰ κάθε λαὸν ἐνδὸς εἵδους· ἡ δική μας τρύπα εἶνε αἱ 95 χιλ. λίρ. τὰς ὁποίας

κατ' ἔτος ἀναλήγτως εἰσπράττεις χάριν βαρβαρίου δεσπότη τοῦ ὁποίου τὰς βαρβαρότητας καὶ τὰς αὐθαιρεσίας σὺ πρώτη παρουσιάξῃς ἐκάστοτε νὰ κατακρίνῃς. Ὁ λαὸς φωνάζει κλείσε τὴν τρύπαν ἐκείνην καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ θὰ πάμεν καλὰ, ὡραία, ἀγία, ἀλλὰ σὺ πολὺ καλὰ ξεύρεις, ὅτι ἔταν τρύπα δὲν ὑπάρχει τότε εἶνε καὶ τὸ περδικοπάννι περιττὸν καὶ αἱ περδίκιες θὰ πετάσουν, καὶ τότε...

Σκέψου καλῶς αὐτὴν τὴν παρομοίωσιν καὶ ἂν δὲν τὴν εὕρῃς καλῶς ἐφαρμοζομένην, ἰδοὺ ἄλλην εἰκόνα πιστοτέραν, ζωηροτέραν, ἀληθεσιέστεραν, τὴν ὁποίαν ἀναγράφω χάριν σοῦ πρῶτον καὶ χάριν τῶν ἀναγνώστων μου δεύτερον ἐκ τῆς καλῆς συναδέλφου «Φωνῆς τῆς Κύπρου» τῆς ὁποίας ὁ περισπούδαστος Συντάκτης ὁσάκις θελήσῃ νὰ λατρεύσῃ τῇ ἀγαπῇ τῇ αὐτῷ Μούσῃ συγκινεῖ καρδίας καὶ ἡλεκτρίζει νεῦρα.

Ζητεῖτέ μου, φίλοι, τῆς λύρας καὶ πάλιν τὰς ἡδὴ ἀργούσας νὰ κρούσω χορδὰς·
Ἐγὼ ἐπεθύμουν εἰς ὕπνου ἀγκάλην
Ν' ἀφήσω τὴν Μοῦσαν· πρὸς μέλους φθάς,

Πατρίς εὐτυχὴς παρομοῖα καὶ καρδία.
Ἄλλ' ἔστω· ὦ φίλοι, θὰ ἦμ' εὐτυχὴς,
Πρὸς ἔργα γενναῖα ἀσθενὴς μελωδία
Ἐὰν ἀναστήσῃ ψυχὰς ἀπαθείς.

Σὺ ἡλπίζεις, Μοῦσα, τὴν φίλην Πατρίδα
Ἡμέραν τινὰ εὐτυχὴ νὰ ἴδῃς
ὑπὸ ἰσχυρῆς βασιλίδος χιγίδα.
Μὴ εἶνε ἀπάτη καὶ ἐλπίδες ψευδεῖς;

Ἀθλία καὶ δούλη ὡς πρὶν πενητεύει
Ἐνῶ τὸν ζυγὸν τῆς τὸν πρῶτον κρατεῖ,
Εἰς ἄλλου κυρίου ὀρέξεις δουλεύει
Κ' εἰς χεῖλος ὀλέθρου τὸν πόδα πατεῖ.

Πρὸς τί τ' Ἀρμωστὲα κ' ὑψίροφον δόμοι,
Σημαία μεγάλη καὶ δόξα πολλή,
Μικρὰ σημασία· ἐξίτηλοι νόμοι
Δι' οὓς δουλωμένη τυρβάζει Βουλὴ;

Ἐνῶ ὑπ' αὐτὸ τῆς Ἀγγλίας τὸ βλέμμα
Ὁ Τούρκος κρατεῖ τὴν πατρίδα βυρᾶν
Καὶ μέχρι σταγόνος βυζάνει τὸ αἷμα;
Οὐδεὶς εὐλογεῖ εὐμοιρίαν σκληρὴν!

Ἀγέρωχοι Ἀγγλοὶ μὴ λέγετε δώρων
Ὅτ' εἰσθε μεγάλων ἡμῶν κομιστὰι,
Δὲν εἰσθε ἢ ρέκται εἰσπράκτορες φόρων
Τοῦ Τούρκου, καὶ μόνον αὐτοῦ λυγιστὰι.

Ὡς ἐμμισηθ' οἰκέται τὸ θυμὸν κρατεῖτε
Κ' ἐκείνος τῶν σπλάγχχνων τὸ αἷμα ροφᾷ.
Πρὸς αὐξήσιν πόρων μαγκίως πονεῖτε,
Γελῶν τοὺς καρπούς καὶ συνάγων τρυφᾷ.

Σὰς θέλομεν, ναί, δικαστὰς, κυβερνήτας,
Πρὸς μέλλοντος θίου ἐλπίδας χρυσᾶς,
Ἄλλ' ὄχι ψυχροὺς, ἀπαθεῖς παροδίτας,
Ἄλλ' ὄχι ὡς δούλους τοῦ Τούρκου καὶ σᾶς.

ὦ αἰσχρὸς! Ἡ στάσις αὐτὴ ἕως πόσε;
Ἐπὶ τὴν μεγάλην σημαίαν ὑμῶν
Πνοὴν ἐλευθέρας ζωῆς ἡμῶν δότε,
Ἡ λόγους θ' ἀκούετε φόγου, κλαυθμόν.

Ὁ Κύπριος ἄρα ὡς δούλος ν' ἀσπαίρη
Ἦν' ἕνα ἢ ἄλλον ἐπλάσθη ζυγόν;
Οὐδὲν εἰς τὰ στήθη γενναῖον νὰ φέρῃ;
Μεμφίμοιρος μόνον νὰ κλαίῃ σιγῶν;

Ὡς ἄνθρωποι ζῶντες κ' ἡμεῖς ἄς φανῶμεν
Τοῦ Τούρκου ἀκόμ' ἢ καὶ μᾶς πατεῖ.
Ἐνόςω ὡς δούλοι μ. ἢ τῷ τελῶμεν
Ποτὲ καρποφόροι; τὴν γῆν μας θλαστοὶ

Οὐδ' ἄνθος εὐκλείας ποτὲ θὰ θλαστάνῃ.
Πνοὴ ἰσβόλος, πνοὴ αὐχμηρὰ
Παντοῦ δυστυχίαν ἐς τὴν γῆν μας θὰ ράνῃ
Κι' οὐδέποτε ἡμέρα θὰ λάμψῃ φαιδρά.

Ἡ ἅπανα νῆσος λοιπὸν ἄς φωνάξῃ
"Δὲν ἔχομεν πλέον γὰρ Τούρκον μυρί."
Τὸ φλέγμα τοῦ Ἀγγλου, ἐλπίς, νὰ ταράξῃ
Φωνὴν δυστυχούντων καὶ λόγ' ἰσχυροί.

Ὁ θυμὸς δεκάτης καὶ φόρων ζευγίτης,
Ὁ φόρων φορτίον τὸν βίον βαρὺ
Καὶ νῦν ὁσημέραι πτωχεύων πολίτης
Ἄς κρᾶξῃ "δὲν ἔχω γὰρ Τούρκον μυρί."

Ἐκ φόβου ἴαν ἢ ψυχρὰς ἀκηδίας
Σιγῶντες πονεῖτε... ἐλπίς περιττή...

Εἶν' ἄξιον τέκνον τῆς μαύρης δουλείας
Πᾶς ὅστις ἀπόνως τὸν φόρον κρατεῖ.

Τέλος πάντων κατὰ τὴν προκήρυξιν
τοῦ Ἀρμωστοῦ αἱ συνεδριάσεις τοῦ Νο-
μοθετικοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ συνόδου ἀρχον-
ται τὴν προσεγγί Τετάρτην 4 Φεβρουα-
ρίου ἔ. ν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι
Νομοθέται ἐμελέτησαν, ἐσκεψήσαν, ἡ-
τοιμάσθησαν καὶ ἔχει ἕκαστος πολλὰ νὰ
εἴπῃ καὶ πολλὰ νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ τὴν
τάλαινα Πατρίδα, ἣτις πολλῶν στερεῖ-
ται καὶ κατὰ πολλὰ πάσχει. Τὸ ἐπίσημον
μαγειρεῖον ἡτοίμασε πλείστα ὅσα φαγη-
τά, ἀλλὰ καὶ σεῖς ἡτοιμάσετε τοιαῦτα,
ἐλπίζω δ' ὅτι τὰ ἰδικὰ σας, ἂν δὲν θεω-
ρηθῶν ὡς ἀναγκαῖα πρὸς τρεφὴν τοῦ λά-
χιστον ὅμως θὰ ἐξουδετερώσουν πᾶσαν
ἐναντίαν ἐνέργειαν τῶν ἰδικῶν των. Περὶ
πολλῶν πρόκειται καὶ προσέξατε νὰ μὴ
παρέργωνται αἱ συνεδριάσεις ἄνευ ἀπο-
τελεσμάτων καὶ νὰ λθῶμεν ἔπειτα εἰς θέ-
σιν νὰ σᾶς λέγωμεν «ὧδινεν ὅρος καὶ ἔ-
τεκε μὲν». Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλ-
λων ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶνε περὶ Παι-
δείας, περὶ ὑποστηρίξεως τῆς Γεωργίας
διὰ Γεωργικῆς Τραπεζῆς κλ. θεωρῶ κα-
λὸν νὰ βαλῆτε ὑπ' ὄψιν σας καὶ τοῦτο·
ὅτι πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ αὐτὴ ἡ μεγάλη
εἰσαγωγὴ ξένων ἐτοιμῶν φορεμάτων καὶ
ὑποδημάτων διὰ βαρέος φόρου, πρὸς ἐμ-
ψύχωσιν τῶν ἐντοπίων κατασκευαστῶν
τοιούτων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν μεγα-
λειτέραν μερίδα τῶν ἐν Κύπρῳ τεχνιτῶν,
καὶ οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἐτοι-
μῶν περιήλθον εἰς θέσιν δεινὴν. Τοῦτο
πιστεύω δὲν βλάπτει τοὺς ἐμπορευομέ-
νους τὰ τοιαῦτα, διότι ἀντὶ τοιούτων θὰ
εἰσάγουν ὑφάσματα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου οἱ
τεχνίται καταστρέφονται. Τοῦτο ἐγέ-
νετο καὶ ἐν Ἑλλάδι ὅπου εἶνε πατρικὴ
Κυβέρνησις, διότι διὰ τοιούτων μέσων
καὶ οἱ τεχνίται ἐμψυχύνονται καὶ αἱ τέ-
χναι προσδεύουν. Πιστεύω, ὅτι τοῦτο
θὰ θεωρηθῇ καὶ ὑφ' ὑμῶν ὡς ἀναγκαῖον
καὶ ἡ δὲ τὸ προτείνετε, προσέξατε δὲ καὶ
θὰ ἔχω τὸ βλέμμα μου ἐκεῖ μέσα καὶ
δὲν θὰ σᾶς χαρίζωμαι, μ' ὅλον τὸ σέ-
βας τὸ ὅποιον ἔχω πρὸς ὅλους ὑμᾶς.

Μίαν φορὰν ἡξιώθημεν νὰ γράψωμεν
μὴν καλὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ ὅμως ἰδοὺ τὴν ἀναιροῦμεν. Ἐγρά-
ψαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις ἀπεφάσισε σύμφωνα μὲ τὰς θε-

λήσεις τῶν Βουλευτῶν τοῦ τόπου νὰ δι-
δῇ τὰ δημόσια ἔργα εἰς μειοδοσίαν, καὶ
ὅμως δὲν εἶνε ἔτσι. Εἶνε νομοσχέδιον
τὸ ὅποιον θὰ προταθῇ ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Νι-
κολαΐδου καὶ νὰ συζητηθῇ καὶ ἡμεῖς δὲν
ἐπροσέξαμεν πάνω πάνω νὰ δοῦμεν τοῦ-
το ἀπὸ τὴν χαρὰν μᾶς καὶ τράκ ἀμέσως
τὸ καθίσταμεν. Τί νὰ σᾶς κάμω ἀδελφέ-
τά Ἐγγλεζικά μου εἶνε λίγα. Ἡ Ἐ-
πίσημος Ἐφημερὶς δὲν ἐκδίδεται Ἑλλη-
νιστὶ νὰ μᾶς τὴν στέλλουν νὰ τὰ βλέπω-
μεν καλὰ, διότι οὐδεμία ἐπιστημότης πα-
ρέχεται εἰς τὰ Ἑλληνικά ἐκ μέρους τῆς
Κυβερνήσεως· λοιπὸν ἔγεινε τὸ λάθος καὶ
συγχωρήσατέ μοι, ἀλλὰ τί τάχα; θὰ
κατορθωθῇ τ. οὗτο καὶ θάλλω εἰς θέσιν νὰ
σᾶς τὸ πῶ ἄλλοτε, ὥστε τὸ ἴδιον κάμνει
ἂν σᾶς τῶπα ἀπὸ τώρα.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐσπέρας ἐν
τῷ καφενέῳ «Βικτωρία» εἰς Ὁσμὰν
Βέης ταγματάρχης ἄλλοτε, ὡς λέγει ἐν
Τουρκίᾳ καὶ υἱὸς τοῦ Κύπριζλη Μεεμέτ
Πασᾶ, ἀπὸ τῆς ὁγδόης μ. μ. ὥρας μέ-
χρι τῆς 10 ὥμιλησεν εἰς ὠραίαν Γαλ-
λικὴν γλῶσσαν ἐνώπιον πολλοῦ ἀκροα-
τηρίου περὶ τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ
Νηγίλισμοῦ, ἀποδείξας εὐγλωττῶς καὶ
διὰ ζωηρῶν χρωμάτων ὡς πρωταίτιους
τῶν διαφορῶν τούτων λυμεῶνων τῆς ἀν-
θρωπότητος καὶ ἀνατροπέων τῶν καθε-
στῶτων ἐταιριῶν ἐν παντὶ κράτει, τοῦ
Ἰσραηλῆτις, κατορθώσας ὡς εἶπε νὰ ἀ-
νακαλύψῃ πολλὰ τούτων πρακτορεῖα ἐν
Ρωσσίᾳ ὅπου ἀκουσίως ἐπὶ πολλὰ ἔτη
διέτριψε συνετεία πολιτικῶν τῆς Τουρ-
κίας περιπετειῶν ἐν αἷς ἔλαβε, φαίνεται,
μέρος. Ἰσπανεῖται ἡ εὐγλωττία τοῦ
ἀνδρὸς καὶ ἡ γλωσσομάθειά του.

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν εἰς τὸ χωρίον
Πισσοῦρι τὴν 7 ἰσταμένου σίφων ἐξελθὼν
τῆς θαλάσσης ἐν ἣ πρώτον ἐσχηματίσθη,
ἐξεργάζωσεν καὶ κατέστρεψε περὶ τὰ 800
δένδρα, χαρουπέας, ἐλαίας κλ. ἐν μικρᾷ
περιφερείᾳ. Ἡ θεὰ τῶν ἐκρίζωθέντων
δένδρων κειμένων ἐν στρώματι τοῦ ἐνὸς
ἐπὶ τοῦ ἄλλου κατὰ γῆς, ἦτο ἀξιοδάκρυ-
τος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὅλιγα τοιαῦτα ἔχομεν νὰ ποῦμεν πρὸς
τὸ παρὲν. Οἱ Ἀγγλοὶ κατ' αὐτὰς (5
Ἰανουαρίου) ἔκκμαν μίαν μάχην μὲ τοὺς
ἐπαδούς τοῦ Μαγδῆ, 23 μίλια μακρὰν

της πόλεως Μετάμνε. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα ὑπὸ τὸν Σίρ Έρβερ Στιούαρτ συνέκειντο ἐκ 1500 ἀνδρῶν, οἱ δὲ ἄραβες ἐξ 9,000. Ἐκ τῶν ὑπαδῶν τοῦ Μαχδὴ ἐφονεύθησαν 800 καὶ ἐτραυματίσθησαν 1000. Ἐκ τῶν ἀγγλῶν ἐφονεύθησαν 65 στρατιῶται καὶ 9 ἀξιωματικοί, καὶ ἐτραυματίσθησαν 85 στρατιῶται καὶ 9 ἀξιωματικοί. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα εἰσῆλθον μετὰ ταῦτο εἰς τὴν Μετάμνε.

—Κατὰ τὴν «Ὀμόνοιαν» Ἀλεξανδρείας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπένειμεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρόνιον παράσημον, ὅπερ ἐστάλη ἐσχάτως ἐκ Πετρουπόλεως καὶ ἐνεχειρίσθη τῇ Α. Π. ὑπὸ τοῦ προξένου τῆς Ρωσσίας.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐλητμονήσαμεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Κον «ἕνα χωρικὸν» δι' ὅσα ἔγραψεν εἰς τὸν ἀριθ. 210 τῆς «Ἀληθείας» κατὰ τῆς «Σάλπιγγος» καὶ πιθανὸν ὅτι ἄνθρωπος νὰ τὸ νομίσει ὡς περιφρόνησιν καὶ δὲν εἶνε καλόν· δι' αὐτὸ ἀνάγκη νὰ τοῦ ποῦμεν κἄτι.

Ἡλιζες λέγεις Κύριε χωρικὲ νὰ ἴδῃς σύμμαχον καὶ τὴν «Σάλπιγγα» εἰς ὅσα ἡ «Ἀλήθεια» ἔγραψε περὶ τοῦ νομίματος τὰ ὁποῖα συνήγοροῦν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου μας καὶ ἡ ὑποχριστήθης πολὺ, ἀλλ' ἀπροσδοκῆτως εἶδες ὅτι εἰς τὸν ἀριθ. 39 ἡ «Σάλπιγξ» ἔγραψεν ὅτι «τὰ 9)10 τῶν κατοίκων θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς ὑψώσεως τοῦ νομίματος· τὸ δὲ 1)10 δὲν θὰ ζημιώσῃ μὲν, δὲν θὰ κερδίῃ ὅμως ὅσα ἤδη κερδίει» καὶ ἀπόρησας τῇ ἀληθείᾳ.

Πρῶτον λοιπὸν σοὶ ἀπαντῶμεν ὅτι δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃς τὴν ἀπαίτησιν νὰ ᾔνῃ κανονάρχης μας ἡ «Ἀλήθεια», οὔτε ὅτι ὅλοι οἱ δημοσιογράφοι πρέπει νὰ ὦσιν εἰς ὅλα σύμφωνοι καὶ νὰ γράφωσι μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Δεύτερον. Ἡ «Σάλπιγξ» κύριε χωρικὲ ἔγραψε κατὰ τῆς βίας αὐτῆς τὴν ὑποκείμενα μεταχειρίζεται ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸ νὰ ὑψώσῃ τὸ νόμισμα, πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔγραψεν ἡ «Ἀλήθεια»· πρὸς τίνα λοιπὸν σκοπὸν ἔλαβες μόνον τέσσαρας γραμμάς, ἰδέαν, τὴν ὁποίαν, ὡς ἐκεῖ πλησίον ἐλέγομεν καὶ σὺ ἀπεσιώπησας ἀπὸ σκοποῦ βέβαια, ὅτι «δὲν ἔχομεν ἀξίωσιν νὰ παραδεχθῇ τις καὶ πιθανὸν νὰ ᾔνῃ ἐσφαλμένη»· διὰ νὰ ἀποδείξῃς μετὰ τοῦτο ὅτι ἡ «Ἀλήθεια» συνήγορεῖ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου καὶ ἡ «Σάλπιγξ» ὄχι·

καλὴ τῶντι καὶ ἀποτελεσματικὴ ἡ μέθοδος καὶ οὐ συγχαίρω· πλὴν εἶνε ἀνάγκη εἰπεῖν νὰ μάθῃς, ὅτι οὐδεὶς δημοσιογράφος εἶνε τόσο ἀτιμὸς, τόσο ἀνόητος, διὰ νὰ προδῇ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος· τοῦ καὶ νὰ μὴ συνηγορῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς, ἀλλ' ἕκαστος συνηγορεῖ ὡς οἶδεν· ἄλλος ἐμπαθέστερον, ἄλλος μετριοφρονέστερον καὶ πλαγίως καὶ ἄλλος ἀπαθέστερον· καὶ δὲν εἶνε νὰ μίζω ἀνάγκη πολλοῦ νοῦς νὰ νοηθῇ τοῦτο.

Κύριον Δημαρχεῖον. Πρῶτον ἀποπέμψοι τὰ παρὸν ὡς τὰς εὐχαριστίας μου, διότι ἤρχισα νὰ διορθώσῃς ὅσα ἡ «Σάλπιγξ» σοὶ ὑποδεικνύει ἄξια διορθώσεως, δεῖτε ὅμως διαμαρτύρομαι ζωηρῶς διὰ τὴν ἀκηδίαν σου αὐτὴν τὸ νὰ βλέπῃς ἀπαθῶς μαρικούς δρόμους ὅτι κατήντησαν ἀδιέβατοι καὶ νὰ μὴ τὴν μέλλῃ καθόλου, καὶ τὸν ἀγίνηται τὸ νερόν ἐπὶ τὴν βρῆξ καὶ αὐτὸ ὁρόβος, καὶ νὰ μὴ χαπαρίζῃς τίποτε. Γιά πέρασε παρὰ καλῶ ἀπὸ τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος εἶνε διπλα τῶν ὁσπητίων τῶν κ. κ. Βέρα καὶ Μεντοβάνη καὶ νὰ δῇς ἐκεῖ τί ρεζιλίκι, τί βρώμα, καὶ στάσου ἂν ἀγαπᾷς 10—20 λεπτά ἐκεῖ νὰ μετρήσῃς πόσοι καὶ μάλιστα πόσαι (διότι οἱ ἄνθρωποι κηδοῦν σὺν βάρκακι ἐκεῖ) κουβαλοῦν ἐς τὰ σπήτια τῶν ἂν ἄρκετὰ μεγάλον πυσὸν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ χυλάρι· ἢ μήπως ὀνομάζεται ἐκεῖνος ὁ δρόμος «δρόμος τῆς βάπτισμας» ἢ «βρώμος τῆς πετρίτης» καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ᾔνῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ ὄνομα; κουστίζει ἀκριβῶς τὸ τζινγκιλοῦδι νὰ ριψῇς ἐκεῖ 5—10 ἀμάρτιας; μὰ σὰς βεβαίω τοῦτο δὲν τρώγεται πιά.

Γιὰ τὸ νερόν δὲν σοὺ λέγω τίποτε διότι φοβοῦμαι μήπως θὰ σηκωθοῦν ὅλοι ἐς τὴν κεφαλὴν σου, ὅσοι ἔβαλαν νερόν ἐς τὰ σπήτια τῶν μετὰ τὴν λεπτὸς οἱ ὅποιοι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γεμίσουν ἀπὸ βόρβορον, καὶ θὰ ᾔνῃ ἀνάγκη ν' ἀλλαχθῶσι· πίνουν, πίνουν, μὰ πόσον νὰ πινῶν; ὁ περισσότερος βέβαια μένει μέσα. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ σιωπῶ διὰ νὰ μὴ με χαρακτηρήσῃς ὡς δημεγέρτην.

Ταχυδρομικῶς ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν. Φίλε Σάλπιγξ.

Πολλάκις ἐν τῷ φύλλῳ σου εἶδον διατριβὰς κατὰ τῶν μέθων καὶ τινῶν ἄλλων ἅπερ λυποῦσι πολὺ τὸ ὠραῖον φύλλον, ἢ δὲ λύπη αὐτὴ ἀντανικλᾶται εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνδρας. Λαμβάνω λοιπὸν τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς περὶ τῶν ἐξῆς, τὰς δ' ἐρωτήσεις μου ταύτας καταχωρίσατε ἂν εὐχρεστήσῃς μοῦ μετὰ τῶν ἀπαντήσεών σας.

Παραδέχεσθε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῶν ταλαιπωριῶν καὶ τῶν θλίψεων, μόνον τὴν καλὴν σύντροφον τῶν δεινῶν του, τὴν γυναῖκα ἔχει παρηγορῶν; (Παραδέχομαι). Παραδέχεσθε ὅτι

ἡ γυνὴ εἶνε ἡ ἀνάπαυσις τῶν κόπων τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε ἡ ἀλυσὶς τῶν μόχθων του, ἡ ἀνακούφισις τῶν δεινῶν του, ἡ ἀπαίρεσις τῶν θλίψεων του, ἡ μετρίασις τῶν ταλαιπωριῶν του καὶ πολλὰ καὶ ἄλλα ἢ ἀπχλαγὴ τῶν δυστυχιῶν του; [ὅταν εἶνε τοιαύτη, ναί.] Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ γυνὴ εἶνε οὕτω τόσο πολύτιμον πρᾶγμα εἰς τὸν ἄνθρωπον, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἔχῃ καὶ στολισμένην πάντοτε διὰ στολισμοῦ μεγάλτερου τοῦ ἰδικοῦ του φανερώων μετὰ τοῦτο ὅτι αὕτη τῷ εἶνε πρᾶγμα ἀγαπητὸν, γλυκὺ, λατρευτὸν; πῶς λοιπὸν κατακρίνονται οἱ στολισμοὶ οὗτοι ὑπὸ τινῶν; Δεμησιὸς 17 Ἰανουαρ. 85. *

Ἀπ. Σ. Μὲ κατέφερες νὰ σοῦ πῶ εἰς ὅλα ναὶ καὶ τώρα τᾶφεραι σκουρα κομμάτι, πλὴν αἱ ὑπερβολαὶ φίλε μου, κατακρίνονται, αἱ καταστρεπτικαὶ ὑπερβολαί, τὰς ὁποίας καὶ πᾶσα εὐηγμένη γυνὴ κατακρίνει, καὶ τίποτε περισσότερον.

Φίλε Σάλπιγξ. Παραχωρήσατέ μοι, παρακαλῶ, δικαίωμα ἀπολογίας ἐν τῇ φίλῃ «Σάλπιγγι».

Ἡ «Ἀλήθεια» ἔχει φαίνεται τὴν ἀπαίτησιν ἢ τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀρέσκη εἰς πάντας, νὰ ἐπιβάλληται εἰς πάντας καὶ νὰ ἐπαινῇται ὑπὸ πάντων. Τούτου ἐνεκεν εἰς τὴν ἐκφράσην τι ἀμφιβόλου εὐλαβείας πρὸς αὐτὴν, τῷ ἐπιτίθεται διὰ τοῦ ἀποτομωτέρου τρόπου. Ἡ ἀλήθεια τῶν λέγων μας τούτων θὰ γνωστῇ εἰς πάντας, εἰς λαβὴν τὴν καλωσύνην, καθὼς «Ἀλήθεια», νὰ δημοσιεύσῃ τί τὸ μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐξεφράσθη ἐναντίον της καὶ τῆς ἐτάραξε τόσο τὸν χρόνον καίτοι μὴ συνερίζω μὲν ἢ ἀκόμη αὐτῷ· ἄλλως τὴν παρακαλῶ νὰ εἴπῃ μίαν ἀλήθειαν, προσθέτουσα μετὰ τὸ «κόρκορος ἐν λαχάνοις καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις» καὶ «Ἀλήθεια» ἐν ἐφημερίσει. Ταῦτα παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου.

Δεμησιὸς 15 Ἰανουαρ. 85. *

Λιμνάτι 27 Δεκεμβρ. 84.

Κύριε σὺ ποῦ γράφεις τὴν «Σάλπιγγα».

Εἶνε πολὺς καιρὸς ποῦ μελετῶ νὰ σοῦ γράψω καὶ ἐγὼ κἄτι νῆα τοῦ χωριοῦ μου νὰ συμβουλευτῇς μερικοὺς χωριανούς μου, ἀλλὰ δὲν ξέρω καλὰ νὰ τὰ καταφέρω καὶ ἐφοβούμαι μήπως δὲν τὰ γράψῃς· μὰ τώρα βλέπω ὅτι εἶνε πιά ἀνάγκη νὰ σοῦ γράψω καὶ ἐ παρακαλῶ νὰ τὰ βάλῃς εἰς τὸ φύλλον σου διὰ νὰ μᾶς μάθουν καὶ κείνοι ποῦ δὲν μᾶς ξέρουν τί κεφάλαια ἔχομεν.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἦλθεν ἡ Ἀγγλία εἰς γείναμεν ὅλοι κόμματα κόμματα· ὁ καθὼς ἕνας θὰ πρᾶξῃ ὅτι τοῦ καταιβῇ. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς τρισμακάριστης τῆς Τουρκίας ποῦ ἦτο ττοπτοῦζα, ἕνας ζαπτιὲς μετὰ μίαν φωνὴν ἐσύναγε τὸ χωριὸν ὅλον, καὶ ὅτι ἔλεγεν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς μας νὰ γείνῃ, ἐγένετο ἀμέσως· μὰ τώρα καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἄρ-

μοσπής ἂν ἔλθῃ δὲν δύναται οὔτε τοὺς ἀζά-
δες νὰ συνάξῃ· καὶ ἂν πῇ “τοῦτο καὶ τοῦ-
το νὰ κάμωτε διὰ τὸ καλὸν σας” θὰ τοῦ
ποῦν “ὁ Θεὸς νὰ σ’ ἐλεήσῃ καὶ σένα”.

Μὲ χίλια θάσανα τέλος πάντων κατωρ-
θώσαμεν νὰ τοὺς συνάξωμεν περίσω νὰ ἀπο-
φασίσουν νὰ κάμουν καὶ τοῦτοι σχολεῖον νὰ
μὴ μᾶς περιπαίξουν τὰ ἄλλα χωρία. Δὲ
σκαλον διωρίσαμεν ἑνὰ χωρικὸν μας, ὁ δὲ
ποῖος ἐνῶ δὲν ἐλάμβανε τὸν μισθὸν του ἐξῆ
κολούθησεν ὅμως καὶ ἐτελείωσε τὸ ἔτος καὶ
ἔπαυσεν. Ἀφοῦ ἔκλεισε τὸ σχολεῖον ἡναγ-
κάσθημεν νὰ προσκαλέσωμεν τοὺς χωριανούς
νὰ σκεφθῶμεν τί νὰ κάμωμεν διὰ τὴν πληρω-
θῇ ὑδιδάσκαλος καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ
σχολεῖον· ἦλθαν ὅλοι ὅι. ἀπ’ αὐτοὺς ὅλοι
ἐδέχθησαν νὰ πληρώσουν· οἱ ἄλλοι ὅμως,
τοὺς ἐρωτᾷ ἡ Ἐφορία πότε νὰ πληρώσουν
τὴν συνδρομὴν των, ἄλλος λέγει “ἐμὲ τὸ
παιδί μου ἔχασε τὸ καλαμάρι του στὸ σχο-
λεῖον καὶ δὲν δίδω πεντάρην” ἄλλος “τὰ
χαλούμια ἔχουν 4 ριάλια ἡ ὁκία· ἐγὼ θὰ ἂ
γοράσω χίλιες κουδέλλαις νὰ ταῖς ἐλέγῃ τὸ
παιδί μου· εἶναι νὰ καταλάβω ἡ γὰρ πεῦ
τὰ γράμματα” ἄλλος “ἐμὲν τὸ παιδί μου
εἶνε τώρα τόσος καιρὸς ποῦ διαβάζει καὶ
ἔναν ψυχτήρην ποῦν ἄνθος τῶν γραμμάτων,
γιὰ Ἀπόστολον δὲν τοῦ ἄκουσα νὰ πῇ ὅς
τὴν Ἐκκλησίαν”. “Μὰ καλῶ—τοῦ λέγει
ἡ Ἐφορία—τὸ παιδί σου Γραμματικὴν μαν-
θάνει, Γεωγραφίαν, Ἀριθμητικὴν καὶ τέ-
τοια”. “Μὰ τί—λέγει—ἐγὼ Δεσπότην ἐν
νὰ τὸν κάμω, ἢ δάσκαλον;” τέτοια ἀνόητα
λόγια ἀκούομεν ἀπὸ μερικοὺς καὶ ἀκόμη χει-
ρότερα τὰ ὅποια εἶνε ἐντροπὴ νὰ γράψωμεν
κατὰ τὸ παρόν. Μὲ χίλιους λοιπὸν τρό-
πους κατωρθώσαμεν ν’ ἀνοίξωμεν καὶ φέτος
τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ οἱ περισσώτεροι οἱ ὅποιοι
εἶνε ἐξ ἐκείνων ποῦ ἀνέφερα πρὸς πάνω στέλ-
λουν ἄλλου τὰ παιδιὰ τους διὰ νὰ μάθουν
ψαλτῆρι καὶ ὁκτώηχον. Συμβούλευσέ τους
λοιπὸν φίλε μου καὶ; σὺ ἴσως καταλάβουν
τὴν ἀνοησίαν των.

ὁ φίλος σου.

Σ. Σ.—Σ’ τοῦ κουφοῦ τὴν πόρταν ὅσον
θέλεις θρόντα φίλε μου. Τὰ κεφάλια τῶν
εἶνε τόσον μεγάλα ποῦ δὲν τὰ χωρεῖ ἡ κεφα-
λή των. Ἀναίσθητοι ἔζησαν ἐκεῖνοι καὶ
ἀναίσθητα θέλουν νὰ ζήσουν καὶ τὰ παι-
διὰ των· δὲν ξέρουν ὅμως ὅτι οἱ καιροὶ ἤλ-
λαξαν, καὶ ὅτι τὰ παιδιὰ των ἂν μείνουν
στραβὰ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, θὰ σκορπίσουν εὖ
κολα ὅσα ἐκεῖνοι συνήθρισαν, καὶ θὰ περι-
φέρωνται· δοῦλοι καὶ ἐργᾶται, καὶ νὰ τοὺς
ἀναθεματίζουν ἐνόσω ζοῦν. Τοῦτο, ἡ χον-
δρὴ κεφαλὴ πολλῶν χωρικῶν μας δὲν τὸ
χωρεῖ, ἀλλ’ ἐλπίζομεν ὀλίγον κατ’ ὀλίγον
νὰ τοὺς κάμωμεν νὰ τὸ χωρήσῃ.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς δυστυχούς ἀλλ’
εὐγενούς ΚΟΚΩΝΑΣ ΓΑΓΕΤΤΗ.
συμβάντι κατὰ τὴν 6]18 τρεχόντος.

Ποιὸ πλάσμα εἶν αὐτὸ ἐδῶ
μέτ’ τὸ Νοσοκομεῖο
π’ ἀπέθανε σὲ μιὰ στρωμνὴ
πὸ χόρτα γεμισμένη;
βλέπεις τὸ πρόσωπον αὐτοῦ;
σοῦ δείχνει μεγαλεῖο
τὴν ἡ Κοκῶνα ἡ πτωχὴ
ἢ πρὶν θαυματομένη.

Θυμάστέ τὴν σὲ μιὰ φορὰ
πόσον ἦτον ὠραία
πῶς εἶχε πλούτη περισσὰ
καὶ μόνη μέσ’ τὴν πόλιν
ἐπέρνα σὰν βασίλισσα
ὁπότεν ἦτο νέα
καὶ ὅλοι τὴν ἐθαυμάζονε
μικροὶ, μεγάλοι, ὅλοι;

Θυμάστέ βέβαια αὐτὴν,
ἀλλὰ ποῖος τότε λέγει
ὅτ’ ἦν αὐτὴ ἡ εὐμορφὴ
ἢ ἄλλοτε πλουσία;
ὅποιος τὴν βλέπει πᾶντα
ἀρτίζει γὰρ νὰ κλαίῃ
καὶ ἄλλου στρέφει τὸ πρόσωπον
ὅν ἔχ’ εὐαισθησία.

Πολλοὶ τὴν κατακρίνουσι
καὶ ἴδ’ “καλὰ νὰ πάθῃ
ἀφοῦ ὅπερ ἄσπερ τρελλή
ὅς τὸν βίον τῆς ἐκείνη
καὶ ἀπέθανε τότε ἐδῶ
γεμάτη ἀπὸ πάθῃ”
φαίνεται μόνον εἰς αὐτοὺς
ὕπαρχει σωφροσύνη!

Ἀπέθανεν! ἡ δυστυχὴς
γυμνή, ἢ πρὶν πλουσία·
ἀπέθανεν! ἡ εὐγενὴς
τὸ γένος καὶ τοὺς τρόπους,
ἀπέθανε! καὶ ἐγένεν
ἴσως αὐτὴ θυσία . . .
πλὴν εὐγενὴς, περήφανος,
ἐφέσθ’ εἰς τοὺς ἀνθρώπους!

Δὲν ξέρουν πῶς ἦν ἄδικον
πολλοὶ νὰ κατακρίνουν
ἐν πλάσμα ποῦ ἀπέθανεν
ἴσως ἀπὸ τὴν πείνα;
ἂν εἶχαν ἐλαττώματα
ἄλλοι, αὐτὰ ἂς κρίνουν
δὲν ἐξετάζω ἡ γὰρ αὐτὰ,
δὲν βλέπω εἰς ἐκεῖνα.

Ἐν μόνον βλέπω, δυστυχὴς
Κοκῶνα, ἑνα μόνον
πῶς εἶχες εὐγενὴ καρδίαν
γεμάτην καλωσύνην
ἂν καὶ ἐπειροῦσες ἄλλοτε
σὲ περασμένον χρόνον
τὰ ρούχ’ σου τὰ ἐδίδες
γιὰ ἐλεημοσύνην.

Ἐν δάκρυ χύνω δι’ ἐσὲ
πλάσμα βασανισμένο
καὶ ὅσοι γὰρ σὲ ἐντρέπονται
αὐτοὶ ἂς μὴ δακρύσουν·
καὶ ἐν ἄνθος εἰς τὸ μνήμα σου
τὸ περιφρονημένο
θ’ ἀφύσω καὶ οἱ ἐντροπαλοὶ
ἂς μὲ κατηγορήσουν.

Πιστεύω ὅσοι αὐστηρὰ
κρίνουν τοὺς ὑποθαμμένους
δὲν ξέρουν πῶς οἱ ἀνθρώποι
ὅλοι φέρουν μαζὺ των
ἐπάνω εἰς τὸν ὄμω των
ὁρὸ σάκκους κρεμμαμένους
ἀλλ’ εἰς τὸν ὀπισθεν αὐτῶν
ἂς ὁρῶν οἱ ὀφθαλμοὶ των.
Λευκωσία Ε. Μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία· μεταξὺ 100 γομχρίων εὐ-
ρίσκονται 5 τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ περιστρέ-
φεται περίξ τῆς μιᾶς τουρκικῆς λίρας·
40 γομ. ἀπὸ 75—00 γρ. 20 γομ.
ἀπὸ 55—75 καὶ 35 γομ. ἀπὸ 40—55
Χαρούπια εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
δ αἶτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Λύσεις τοῦ 43 αἰνίγματος.

Νῆ—σο;

Λύσεις τοῦ 44.

Γονεύς—Φονεύς

Λύσεις τοῦ 45.

Χήρα—Ἥρα

Λύσεις τοῦ ἡ’ προβλήματος

Δὲν ὑπῆρχον διόλου χρήματα.

Λυτὴρ ἐκ Λεμησσοῦ ὁ κ. Σ. Αοβαρί-
δης.

Αἰνίγμα 46

Τὰ πρῶτά μου τοῦ Βάκχου
ζητοῦν οἱ Θεασῶται,
Τὸ ὕστερον ζηλοῦσιν
Ἑρμοῦ οἱ ὁπαδοί,
Τὸ ἔλπον μου ὑπῆρξε
κοιτὶς ἀνδρὸς ὁπότε
Κ’ οἱ θῆρες τῆς θαλάσσης
ἦσαν φιλασιδαί.
Τί τοῦτο;

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.